

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Vannak igen nehéz, már-már lehetetlen feladatok. Azok, akik valaha is kísérletet tettek egy traumatikus időszak személyes történetek útján történő megismerésére vagy kutatására, jól tudják, mennyi akadályt kell leküzdeniük, hogy az adatközlők a bizalmukba fogadják a gyűjtőt, és megnyíljanak előtte: olyan, gyakran igen mélyre temetett, eltitkolt és elfojtott emlékek törhetnek a felszínre, melyek nemcsak az adatközlő érzelmeire hatnak, hanem a gyűjtőt is magukkal sodorják. A huszadik század negyvenes éveire vonatkozó élménytörténetek gyűjtése nem minden előzményt nélkülöző vállalkozás, hiszen a második világháborút követő megtorlásra vonatkozó kutatások három évtizedes múltra tekintenek vissza. Ugyanakkor a néprajz által vizsgált témakörök és szempontrendszer eddig nem érvényesült maradéktalanul, így a kétkötetes élménytörténet-gyűjteményünk akár rendhagyónak is tekinthető.

Köszönet illeti a Magyar–Szerb Akadémiai Vegyes Bizottság magyar tagozatát, amelyik az elmúlt években lehetővé tette és támogatta a kutatás minden lépését. E támogatás nélkül lehetetlen lett volna a zavartalan kutatás. Ugyancsak köszönet illeti a Vajdasági Magyar Művelődési Intézetet mint befogadó és lebonyolító intézményt.

A legmélyebb tisztelettel és köszönettel tartozom az adatközlőknek, akik a segítségünkre voltak munkánkban, és sokszor évtizedes félelmeiket félretéve vallottak életük ezen írgyülésre igazán nem méltó időszakáról. Hála és köszönet azoknak a terepi gyűjtőknek, akik idejüket nem sajnálva, fáradságot nem ismerve, gyakran a lehetetlennel próbálkozva segítettek az immáron közös munkát. Nélkülük nem jött volna létre adatbázisunk, mely a kötetek anyagát tartalmazza.

Őszinte és el nem múló hálával és köszönettel tartozom dr. Landgraf Ildikónak, a Magyar Tudományos Akadémia Néprajztudományi Intézete Folklór Témacsoportja tudományos főmunkatársának, tudományos titkárnak, aki a kutatás – adatgyűjtés – első napjától tanácsaival, biztatásával, szakértelmével és gondos, megengedő szigorával segítette munkánkat. Nélküle nem ilyen eredményről adnánk számot.

Végül köszönetet szeretnék mondani mindazoknak – helyszűke miatt név szerinti felsorolásuktól eltekintenek –, akik az elmúlt években támogatásukkal, jóindulatukkal, megértésükkel lelket öntöttek azokba, akik csüggedni látszottak. Személyes köszönettel tartozom feleségemnek, aki az elmúlt években elviselt és támogatott. Hiszen vannak igen nehéz, már-már elviselhetetlen feladatok.

Papp Árpád

2015. december 6-án, Szent Miklós napján

■

■